

[Poul Dam.]

antal bevarelsesværdige bygninger, som man skal tage sig særligt af; men der skaffes ikke de fornødne penge til det, og der er heller ikke nogen særlig vilje til på anden måde at gøre noget ved det. Det er en lidt uholdbar situation i det lange løb, at man altså ikke vil muliggøre, at bygningsfredningen virkelig kan gennemføres. Mange bygninger, som er bevarelsesværdige, er i øjeblikket i en sådan tilstand, at man må sige, at fredningen af dem er temmelig illusorisk.

Det er rigtigt, at et enigt udvalg mener, at der skal gøres et eller andet ved hjælp af skattelettelser i forbindelse med restaurering, og visse former for reparationer er vel også en forsinket restaurering. Mange ejendomme er jo, som jeg allerede har antydnet, meget langt henne i retning af det totale forfald.

Jeg vil dog gerne sige, at af os opfattes denne skattelettelse på en lidt anden måde, end jeg tror den opfattes i regeringspartierne. Jeg mener, at en fredet bygning i meget høj grad må anses for at være underkastet samfundseje, og den skattelettelse, som også efter mit skøn skal til for at muliggøre restaurering, må ikke føre til, at den pågældende ejer får en forøget formue af det. Det må snarere være sådan, at skattelettelsen betyder, at der indføres en samfundsprioritet i den fredede ejendom. Men foreløbig er det jo kun et fromt ønske; den nærmere udformning vil der blive lejlighed til at drøfte igen, hvis finansministeren er til at overtale på dette punkt.

Knud Østergaard: Da vi for 2 år siden for første gang behandlede forslag til lov om bygningsfredning, havde mit parti og jeg den ære at tilhøre oppositionen. Regeringen var altså den nuværende opposition, og dengang — det siger jeg til hr. Poul Dams underretning — kunne regeringen og dens støtteparti ikke afse mere end 400.000 kr. Det er altså nu lykkedes at bringe dette beløb op til 800.000 kr. Jeg synes, at det

skal siges i denne forbindelse. Jeg synes samtidig, det skal påpeges, at dette beløb såvel som det forrige er et incitament til de bestræbelser, der foregår mange steder i landet for at bevare bevaringsværdige ejendomme. Det er et beundringsværdigt arbejde, der foregår på dette område, og folkettinget er kommet ind i billedet ved at give en hjælp til selvhjælp.

Poul Dam: Hr. Knud Østergaard husker forkert. Den forrige lov om bygningsfredning blev vedtaget, inden der blev skabt et flertal af socialdemokratiet og socialistisk folkeparti. Desværre har det jo både før denne periode og senere været sådan, at disse to partier, der bør have flertal her i landet, ikke havde det.

Ministeren for kulturelle anliggender (K. Helveg Petersen): Jeg takker for den tilslutning til lovforslaget, der er givet i betænkningen. Jeg skal sige om de bemærkninger, der er faldet, at jeg er enig i, at de beløb, der står til rådighed, ikke slår til over for de behov, der findes; men jeg tror i øvrigt ikke, det ville være muligt, medmindre vi går meget højt op med beløbsrammerne, at klare det gennem tilskud fra staten.

Her er der både af hr. Per Møller og hr. Poul Dam peget på muligheden af at hjælpe gennem en udvidet skattelettelse, som man også peger på i betænkningen. Der er mange problemer involveret heri, og det er altså problemer, som man ikke har kunnet snakke sig igennem til en løsning af hidtil. Men jeg vil gerne her erklære, at vi nu forhandler spørgsmålet kulturministeriet og finansministeriet imellem. Jeg anser det for at være af stor betydning for bygningsfredningsarbejdet, at der ved afgørelsen af, hvad der skal betragtes som fradragsberettigede vedligeholdelsesudgifter, bliver taget hensyn til de bygningsfredede ejendommers særlige karakter, således at den interesse fra samfundets side i bygningens opretholdelse,